

FOC NOU

AL SERVEI DE CATALUNYA

Butlletí interior de la Secció catalana de la Société Française des Amis de la Catalogne

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Carrer de Roquelaine, 25 Tèl. 229-83

C.C.P. Toulouse 377.32

TOLOSA DEL LLENGUADOC

ONZE DE SETEMBRE DE 1714: FELIP V

ONZE DE SETEMBRE DE 1945: FRANCO

L'ANIVERSARI de FOC=NOU

Avui fa un any que un grup de catalans de Tolosa pertanyents a ideologies polítiques diverses, però units per un comú amor a Catalunya, commemoraven l'Onze de Setembre de 1714 publicant el primer número del setmanari *Foc Nou*, en el qual interpretaven les ànsies generals d'unitat i de renovació catalanes dels compatriotes de l'exili i de la pàtria.

En els primers temps de l'alliberació, en ple confusionisme creat per moviments d'inspiració partidista, i quan encara les dificultats de comunicació dintre la mateixa França i amb Londres i Amèrica feien difícil l'entesa amb els diversos nuclis de catalans de l'exili, *Foc Nou* aixecava la bandera de la unitat catalana i en un memorable editorial titulat « Doctrina i Programa » fixava el punt de vista que ha servit de norma i de guia als dirigents espanyols i catalans per a la solució dels problemes republicà i autonomista: restabliment de la legalitat republicana a Espanya i del nostre Estatut a Catalunya com a punt de partida que possibilités segons la voluntat popular, més positives i àmplies realitzacions nacionals.

L'achosio entusiasta de milers de catalans a la campanya de *Foc Nou* en pro d'un vast moviment d'unitat nacional donà naixença a « Solidaritat Catalana », a la qual estan avui adheïdes totes les forces polítiques democràtiques de la nostra terra. *Foc Nou* passà a ésser l'òrgan de l'esmentat moviment fins que, a primers de Marc, quan acabava d'aparèixer en número 26, les autoritats franceses suspengueren la publicació de tota la premsa estrangera a França. Des d'aleshores han restat estèrils totes les gestions realitzades per tal d'obtenir la reaparició de *Foc Nou*, car Solidaritat Catalana tenia ad huc el propòsit de millorar-lo i d'editar-lo a París on radica el Consell Permanent d'aquell organisme.

Mentrestant, però, per tal de no perdre el contacte espiritual amb els nostres lectors i no deixar-los sense un òrgan informatiu nacional i patriòtic que els tingués al corrent de les activitats polítiques i espirituals de la pàtria, aparegué *Canigo*, butlletí interior de la Société Française d'Amis de Catalunya. Tanmateix els nostres lectors daci i de Catalunya enyoraven *Foc Nou* i així ens ho han vingut dient en innombrables lletres que hem rebut des de la seva suspensió. És per això que la Société Française d'Amis de Catalunya ha autoritzat la creació, dintre d'aquella,

d'una Secció Catalana el Butlletí Interior de la qual serà *Foc Nou*.

En celebrar aquest Onze de Setembre, celebrem, doncs, al mateix temps l'aniversari de l'aparició de *Foc Nou* sota aquell lema d'unitat patriòtica que no abandonarem mai i que serà sempre la nostra bandera de combat: Al servei de Catalunya.

En la seva segona època, *Foc Nou*, encara que hagi deixat d'ésser per les causes esmentades l'òrgan de Solidaritat Catalana, seguirà la mateixa norma de conducta que s'imposà en apareixer, a saber: la defensa de la unitat catalana, l'exaltació del patriotisme nacional i, sobretot, la necessitat urgent, inelu-

dible, imperiosa, d'una renovació total de la política del nostre país per tal de reconstruir una Catalunya gran, forta i lliure orgull dels catalans que sigui el primer puntal d'una República federal Espanyola i que faci l'acmiració de l'univers sencer.

COMMEMORACIÓ del 1714

Amb valentia funeral de setge,
bandera que esparraca el forestier
En terra geu, nafrat, el banderer:
cap esperança de triomf no el metja.

Del fratricidi amb la gaubança, pel
l'host invasora nostre surt darrer.
La bolra fuig pel olivellat carrer
com una glessa dolorosa i llesta.

Ja l'avany de la diàspora s'allunya,
l'escampada sang, oh Catalunya,
o dea lassa d'afollat destí!

Ara aquest país que en ton escut gla-
teixen
són flames tan vivents que replandexen
del bell secret de no tornar a morir!

Josep CARNER

LES TOMBES flamejants

per Ventura GASSOL

Fou una Pàtria. Va morir tan bella,
que mai ningú no la gosà enterrar;
damunt de cada tomba un raig d'or
sota de cada estrella un català.

Tan a la vora de la mar dormia
aquella son tan dolça de la mort,
que les sirenes dia i nit oia
com li anaven desvetllant el cor.

Un dia es féu una claror d'albada
i dels fons de la tomba més grapaça
fremí una veu novella al cant dels
catalans.

— Foc nou, baixa del cel i torna a
prendre,
Ja ha sonat l'hora d'evantar la ombra
o Pàtria de les tombes flamejants! —

En aquesta commemoració patriòtica
honorem els nostres màrtirs
caiguts per Catalunya